

nu faaet forskjellige Tilbud fra den ærede Ministers Side. For det Første har den ærede Minister sagt, at han var fuldt ud villig til itaag at give Afstald paa 4 Mill. Kr. — saa Meget vilde vel komme ind i Statskassen — hvis man ikke kom til Overenskomst om en Toldlov. Nu skal jeg for det Første dertil bemærke, at den ærede Minister har ikke gjort det samme Tilbud paa de 4 à 6 Millioner, hvor Meget det nu er, som skulde gaa til Kommunerne. De skulle bidrage til at lette den store Formue- og Veilighedsstat for det Beløb, som de Smaa betale i høiere Brændevinsafgift. Men jeg skal henholde mig til de Tilbud, der foresligger. Det hører til den Slags Løfter, som bleve givne Folkethinget for 26 Aar siden. Den Gang var der Tale om Krigsskat. Da blev det ogsaa erkjendt, at den kun skulde tjene til Dækning af Krigens Byrder og Udgifter; men andre Regjeringer, som kom derefter, opfattede det ikke saaledes og betragtede sig ikke som bundne ved, hvad den daværende Finansminister havde sagt. Hvis vi skulde have den Sorg, at den nuværende Finansminister gif af, og der kom en anden Finansminister, naar Betalingsstidspunktet indtraf, saa vilde den nye Finansminister maaske ræsonnere paa samme Maade, som nærværende Finansminister har ræsonneret lige overfor Løfterne fra 1864 — vi kunne slet ikke os sikkre ved den Art Løfter. Desuden høre vi hørt og set under nærværende Sag, hvor overordentlig vanskeligt det er at blive enig om Tal, om, hvor Meget der skulde vederlægges, og hvad der skulde betragtes som Erstatning. Det vil man overhovedet vanskeligt blive enig om; vi se, hvor overordentlig svært det er at blive enig om noget som helst Tal under denne Behandling. Det var det ene Tilbud, den ærede Finansminister gav os, det andet gif ud paa, at vi skulde tage mod den Anvisning, som var givet i Landsthingsudvalgsbetænkningen fra Flertallet i Udvalget om at lade foretage en Toldnedsættelse paa 4,087,000 Kr. og indbringe disse Nedsættelser i nærværende Lov. Jeg skal itraag i Almindelighed om den Slags Forslag og Tilbud bemærke, at det vilde være en noget eiendommelig Maade at behandle Sagen paa, at tage ud af et Lovforslag, som ligger i Landsthinget, og som man maa antage, at Landsthinget behandler med Iver og Samvittighedsfuldhed, at tage og ville forskjellige Ting ud af det og derved konfundere Landsthinget i dets grundige Behandling af Toldloven. Det ene Thing pleier ikke at tage en Sag ud af det andet Thing, medens Sagen er til Behandling i det andet Thing. Hvis

det ikke havde været Tilfældet, at der i Begyndelsen af den nærværende Samling var indbragt et Toldlovsforslag i Landsthinget, saa var der sikkert her blevet indbragt et Forslag til en Toldlov, og vi havde da været langt fremme i dets Behandling. Men nu havde vi — i alt Fald jeg — ment at skylde Landsthinget det Hensyn ikke at medvirke til at indbringe et Toldlovsforslag her i Thinget, naar Sagen er til Behandling i Landsthinget; men saa kommer den ærede Finansminister og forlanger, at vi skulle tage Brødet ud af Munden paa Landsthinget. Det finder jeg er en noget eiendommelig Fremgangsmaade, om man vilde gjøre det. Men lad os se bort herfra, siden Tilbudet er bragt os af den ærede Minister, hvem vi paa en vis Maade kunne betragte som Landsthingets Repræsentant heri Folkethinget. Men jeg vil hertil sige, at for det Første vilde vi finantsestet ikke godt itaa os derved. Lad os antage, at det var 4 Mill. og kun dette, og at dette var Halvdelen af det, som Staten vilde indbringe — jeg antager, at det vil blive mellem 6—7 Mill., som Halvdelen vil udgjøre, idet der er regnet 5—6 Mill. for lidt fra Regjeringens Side. Men lad os antage, at det var omtrent 4 Mill., hvad vilde vi saa opnaa ved, hvad der tilbydes? Der tilbydes at opgive $\frac{1}{3}$ af Sultertolden og Sukkerafgiften, Halvdelen af Kaffeolden, Halvdelen af Dietolden og hele Salttolden. Jeg har dog forstaaet det saaledes, at naar der var Tale om den hele Salttold, saa skulde Raffinadørerne beholde en lille Bestyttelse — men det skal jeg ikke opholde mig ved. Det er altsaa disse 4 Punkter, som der tilbydes os. Hvad vil Følgen blive af, at vi indsætte disse paa nærværende Lovforslag? Det vil blive den, at nominelt efter den gamle Beregningsmaade vil Statskassens Indtægt gaa ned med 4,087,000 Kr., men efter den Beregningsmaade, som er anvendt paa nærværende Lovforslag, vil Statskassens Indtægt paa ingen Maade gaa ned med 4,087,000 Kr. Man kan jo ikke gaa ud fra det nuværende Brændevinsforbrug og Afforbrug. Man har forud sagt, at der vil finde en betydelig Nedgang i Beløbet Sted, men med samme Net vil man kunne sige, at der vil finde en betydelig Opgang Sted i Forbruget af Sukker, Kaffe og Dlie, naar Afgifterne paa disse tre Artikler nedsættes med respektive Trediedelen og Halvdelen. Kun Salttolden ophæves helt, altsaa det Spørgsmaal falder bort. Men Nedgangen i Indtægt paa disse tre Hovedposter, Sukker, Kaffe og Dlie, vil langt fra blive saa stor som her forudsat, og i Virkeligheden vil, dersom Indførselen af disse